

Warszawa, 22 lutego 2017 r.

MINISTERSTWO
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Sekretarz Stanu

Stanisław Szwed

DPR.III.4110.18.2017.JS

Data rejestracji

Nr dokumentu

Oryginał na PBE

Udostępność DN

**Pan
Piotr Duda
Przewodniczący
Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”
ul. Wały Piastowskie 24
80-855 Gdańsk**

Stanisław Szwed Przewodniczący

W związku z wystąpieniem Pana Przewodniczącego z dnia 31 stycznia br., pismo – znak – L.dz. PBE/66833/152/17, w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 800, z późn. zm. – dalej ustawa o zfśś), po zmianach wprowadzonych od dnia 1 stycznia 2017 r., uprzejmie proszę o przyjęcie następujących informacji.

Zgodnie ze znowelizowanym art. 3 ust. 3 ustawy o zfśś, pracodawcy pozabudżetowi zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku mniej niż 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty mogą tworzyć fundusz do wysokości i na zasadach określonych w art. 5 lub mogą wypłacać świadczenie urlopowe, o którym mowa w ust. 4-6.

Wymienieni pracodawcy, nieobjęci układem zbiorowym pracy oraz niezobowiązani do wydania regulaminu wynagradzania, informacje w sprawie nietworzenia funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego przekazują pracownikom w pierwszym miesiącu danego roku kalendarzowego, w sposób przyjęty u danego pracodawcy (art. 3 ust. 3a ustawy o zfśś). Jednakże, u takich pracodawców, zatrudniających co najmniej 50 pracowników, objętych układem zbiorowym pracy postanowienia w sprawach nietworzenia funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego zawiera się w układzie zbiorowym pracy. Jeżeli u tych pracodawców pracownicy nie są objęci układem zbiorowym

pracy, postanowienia w sprawie nietworzenia funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego zawiera się w regulaminie wynagradzania, którego postanowienia w tej sprawie wymagają uzgodnienia ze związkami zawodowymi, a gdy one nie działają – z pracownikiem wybranym przez załogę do reprezentowania jej interesów (art. 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio).

Mając na uwadze powyższe regulacje oraz przepisy art. 77² § 1¹ i 1² Kodeksu pracy umożliwiające pracodawcy zatrudniającemu mniej niż 50 pracowników ustalanie warunków wynagradzania w regulaminie wynagradzania, jeśli u pracodawcy zatrudniającego na dzień 1 stycznia 2017 r. mniej niż 50 pracowników, pracownicy objęci są układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania, wówczas postanowienia o nietworzeniu funduszu oraz o niewypłacaniu świadczenia urlopowego powinien zawierać układ zbiorowy pracy lub regulamin wynagradzania.

Na podstawie art. 3 ust. 1c ustawy o zfsś, pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku co najmniej 20 i mniej niż 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty, tworzą fundusz na wniosek zakładowej organizacji związkowej. Ustawa nie określa terminu na złożenie przez organizację związkową tego wniosku, zatem należałoby przyjąć, że może być on złożony w każdym terminie. Jednakże, mając na uwadze zasady naliczania odpisu podstawowego na fundusz na dany rok kalendarzowy, którego dokonuje się w stosunku do przeciętnego zatrudnienia u pracodawcy, ustalanego na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 marca 2009 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz.U. Nr 43, poz. 349), wniosek organizacji związkowej powinien być złożony w terminie umożliwiającym utworzenie funduszu na cały rok kalendarzowy.

Pragnę podkreślić, iż prezentowane przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej poglądy prawne nie są wiążące dla stron stosunku pracy, sądów i inspektorów pracy. Nadzór i kontrolę nad prawidłowością stosowania przez pracodawców przepisów prawa pracy, w tym ustawy o zfsś sprawują właściwe miejscowo organy Państwowej Inspekcji Pracy.

Z poważaniem
Stanisław Szurek